

Votre Programme Matmidim – Chiour ALEPH

Semaine du 10 au 14 septembre 2023

Souguia n°103

ת"סד

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

Sonneries du Choffar (3)

- Décisions halahiques -

Pour la Refoua Chelema de

Haim Dan Patrick ben David

Et Eliahou ben Tamar

Tephila avant le Limoud

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁלֹא יֵאָרַע דְּבַר תְּקֵלָה עַל יָדֵי, וְלֹא אֶכְשַׁל בְּדַבַּר הַלְכָה, וְיִשְׁמְחוּ בִּי חֲבֵרֵי, שְׁלֹא אֵמַר עַל טָמֵא טְהוֹר וְלֹא עַל טְהוֹר טָמֵא, וְלֹא עַל מִתָּר אָסוּר וְלֹא עַל אָסוּר מִתָּר, וְלֹא יִכְשְׁלוּ חֲבֵרֵי בְּדַבַּר הַלְכָה וְאִשְׁמַח בָּהֶם. כִּי יִי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי וְדַעַת וְתְבוּנָה. גַּל עֵינַי וְאִבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ

Tephila après le Limoud

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁשִׁמְתָּ חֲלָקֵי מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ. וְלֹא שִׁמְתָּ חֲלָקֵי מִיּוֹשְׁבֵי קְרָנוֹת. שְׂאֲנִי מְשֻׁכָּיִם וְהֵם מְשֻׁכָּיִם. אֲנִי מְשֻׁכָּיִם לְדַבְרֵי תוֹרָה וְהֵם מְשֻׁכָּיִם לְדַבְרֵי בְּטִלִּים. אֲנִי עֲמַל וְהֵם עֲמַלִּים. אֲנִי עֲמַל וּמְקַבֵּל שְׂכָר וְהֵם עֲמַלִּים וְאֵינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר. אֲנִי רֵץ וְהֵם רָצִים. אֲנִי רֵץ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְהֵם רָצִים לְבָאָר שְׁחַת. שְׁנֵאָמַר וְאִתָּה אֱלֹהִים תוֹרְדִם לְבָאָר שְׁחַת. אֲנִשִּׁי דְמִים וּמְרָמָה לֹא יִחַצּוּ יְמֵיהֶם, וְאֲנִי אֶבְטַח בְּךָ

Cette semaine nous présentons les Psakim du Choulhan Aroukh et Mishna Broura.

Nous devons définir particulièrement comment les Poskim ont tranché concenant la Mahloket entre Rachi et Riva, puis sur la Mahloket entre Rav Hay Gaon et Rachba, avec des incidences Halahiques. Hatslaha !

Bon Limoud sur Matmidim !

Programme du dimanche

שולחן ערוך אורח חיים הלכות ראש השנה סימן תקצ

סעיף א

כמה תקיעות חייב אדם לשמוע בר"ה תשע. לפי שנאמר תרועה ביובל ובר"ה ג' פעמים וכל תרועה פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה ומפי השמועה למדו שכל תרועות של חדש השביעי אחד הן בין בר"ה בין ביוה"כ של יובל, תשע תקיעות תוקעין בכל אחד משניהם תר"ת, תר"ת, תר"ת.

סעיף ב

תרועה זו האמורה בתורה, (ה) נסתפק לנו אם היא היללה שאנו קורים תרועה, או אם היא מה שאנו קורים שברים, או אם הם שניהם יחד; לפיכך, כדי לצאת ידי ספק צריך לתקוע תשר"ת ג' פעמים, (ו) ותש"ת ג' פעמים, ותר"ת ג' פעמים.

סעיף ג

(ז) י"א ששיעור תקיעה כתרועה, ושיעור תרועה כשלושה יבבות דהיינו ג' כחות בעלמא כל שהוא והם נקראין טרומיטין; ולפי זה צריך ליזהר (ח) שלא יאריך בשבר כשלושה טרומיטין, (ו"א דאין לחוש אם האריך בשברים קצת, ובלבד שלא יאריך (ט) יותר מדאי) (וכן נוהגין) (מרדכי והגהות אשירי פ"ט), שאם כן יצא מכלל שבר ונעשה תקיעה; וצריך להאריך (י) בתקיעה של תשר"ת יותר מבשל תש"ת, ובשל תש"ת יותר מבשל תר"ת; ומיהו אם מאריך הרבה בכל תקיעה אין לחוש, שאין לה שיעור למעלה; וכן בתרועה יכול להאריך בה כמו שירצה; (יא) וכן אם מוסיף על ג' שברים ועושה ד' או ה', אין לחוש. וי"א ששיעור יבבא ג' טרומיטין; ושיעור תרועה כשלושה יבבות, (יב) שהם ט' טרומיטין; (יג) ושיעור תקיעה ג"כ תשעה טרומיטין, כתרועה; ולפי זה אין לחוש אם האריך קצת בשברים, וצריך להאריך בתקיעה של תשר"ת כשיעור (יד) י"ב טרומיטין. *ומי שלא האריך בתקיעה כשיעור הזה והאריך בשברים, לא קיים מצוה לא כמר ולא כמר.

משנה ברורה סימן תקצ

(ח) שלא יאריך בשבר - ר"ל שבר אחד דהיינו קול אחד לא יאריך כג' טרומיטין דנעשה תקיעה. ובין בשברים של תש"ת ובין בשברים של תשר"ת צריך ליזהר בזה:
(ט) יותר מדאי - בשברים של תשר"ת [ג] לא יאריך בשבר אחד כשיעור ג' שברים ותרועה דהא תשר"ת עבדין מספיקא דשמא תרועה דקרא הוא שניהם יחד וא"כ גם התקיעה צ"ל כשניהם יחד וע"כ אף שהאריך קצת בשברים לית לן בה ובתש"ת לא יאריך בשבר אחד כשיעור ג' שברים מהאי טעמא אבל כשיעור ג' טרומיטין מותר דהא כד עבדין שברים דהוא ארוך יותר מתרועה דידן הוא מחמת דנסתפק לנו דשמא תרועה הכתוב בתורה הוא שברים דידן וכנ"ל וממילא התקיעה הוא ג"כ ארוך יותר. והמחבר בדעה ראשונה סובר כיון דבסדר תר"ת התקיעה רק כתרועה ג' כחות קטנים תו אין להאריך בשבר אחד לעשותו כעין זה:

(י) בתקיעה של תשר"ת וכו' - דשמא הוי תרועה שברים ותרועה יחד ר"ל יליל וגנח ושיעור תקיעה הלא הוי כתרועה [ולפי דעה זו [ד] די אם נעשה התקיעה של תשר"ת כשיעור י"ב כחות] ובשל תש"ת יותר משל תר"ת דשברים הוא גונח והוא יותר גדול מיליל שהוא תרועה [ושיעור התקיעה די בזה כתשעה כחות] ובשל תר"ת די בתקיעה כשהיא של ג' כחות כמ"ש בריש הסעיף:

< שער הציון

(ד) ובדיעבד די אם עשה אותה כט' כחות, ופחות מזה אפילו בתש"ת לא יצא וצריך לחזור ולתקוע, שהרי מנהגנו להאריך בשברים כל שבר יותר משלושה כחות עד ט' [ולא עד בכלל], ואם כן הוי תרי קולי דסתרי אהדדי, שהרי כיון שאנו עושין השברים כשמונה כחות ועל כרחו שאנו תופסין דשיעור תקיעה הוא כט' כחות דוקא ולא פחות מזה [ממגן אברהם]:

Programme du lundi

(יא) וכן אם מוסיף על ג' שברים - ויש מן הפוסקים שמחמירין בזה ונכון לחוש לדבריהם לכתחלה שלא לעשות יותר מן ג' שברים [אחרונים]:

(יב) שהם ט' טרומיטין - וכתבו האחרונים דנכון לעשות כן לכתחלה ובדיעבד די בג' כחות כדעה א':
(יג) ושיעור תקיעה ג"כ וכו' - היינו בשל תר"ת [דאלו בשל תש"ת הוא יותר מעט] ונכון לחוש לדעה זו לכתחלה [ובדיעבד די אם עשה אותה כשלשה כחות כדעה הראשונה כ"כ אחרונים] ומש"כ ולפ"ז אין לחוש וכו' ר"ל דכיון דשיעור תקיעה הוא כט' טרומיטין לפחות ממילא יוכל להאריך בשבר אחד מהשברים עד כדי ח' טרומיטין ולא יחשב כתקיעה אבל יזהר שלא יעשה כשיעור ט' טרומיטין דאז פסול אף בדיעבד דנחשב כתקיעה לכו"ע. והנה בתשר"ת היה לנו להקל יותר להאריך בשבר אחד עד י"ח כחות כיון דתרועה שם הוא בסך זה ממילא לא הוי שיעור תקיעה עד י"ח שהוא גניחות ויללות [ה] אלא דיש לחוש לבלבול הדעת שפעם אחד יעשה השבר ארוך מחבירו דבתש"ת הלא אסור לעשות כן וכנ"ל ע"כ ישוה אותם בכל מקום שלא יהיה שום שבר ארוך כט' כחות וגם דלדעת הראב"ד כל שבר שהוא כט' כחות נחשב כתקיעה וע"כ יש ליזהר בזה [ו] ומ"מ בדיעבד אינו נפסל אם עשה השבר בתשר"ת עד י"ח כחות אבל י"ח פסול אף בדיעבד דשוב נעשה תקיעה לכו"ע. וכתבו האחרונים דלכתחלה יעשה שיעור השלשה שברים [ז] כט' כחות ובדיעבד [ח] יצא אם האריך כשיעור ו' כחות או קרוב לזה:

(יד) י"ב טרומיטין - ט"ס וצ"ל י"ח דתרועה הוא ט' טרומיטין וגם שברים לפחות הוא כן וא"כ הוא י"ח וגם יותר מעט דהא שברים ארוכין יותר מעט:

(טו) והאריך בשברים - לאו דוקא דה"ה אם אריכותו בשברים היה שוה עם התקיעה ג"כ לא יצא. והנה בעבור שזה הסעיף רבו פרטיו ויקשה להקורא להבין ממנו פרטיו למעשה וע"כ אכתוב בקיצור איך להתנהג לכתחלה. צריך התוקע ליזהר שיאריך בתקיעות דתשר"ת שכל תקיעה יהיה לפחות כשיעור ח"י כחות ומעט יותר והתקיעות של תש"ת ותר"ת יהיה לפחות כשיעור ט' כחות דבזה יצא לכו"ע שהרי מותר להאריך אפילו יותר מכשיעור וגם יזהר בכל השברים בין בתש"ת [יא] ובין בתשר"ת שלא יעשה שום שבר [יב] מט' כחות וטוב יותר שלא יעשה בכל שבר רק כשלשה כחות וגם יזהר לכתחלה שיעשה כל תרועה בין של תשר"ת ובין של תר"ת כשיעור ט' כחות:

< שער הציין

(יא) פשוט דלכתחלה צריך לצאת גם דעת הראב"ד דשיעור ט' כחות הוי תמיד שיעור תקיעה בין בתר"ת ובין בתשר"ת. וקצת פלא על החיי אדם שכתב בסימן קמ"ב סעיף ז דהרוצה לצאת כל הדעות וכו', ולא הזכיר דין זה אלא בתש"ת:

(יב) ואף דלדעה ראשונה מחמיר השולחן ערוך שלא לעשותה אפילו מג' כחות, כבר כתב רמ"א דנהגין בזה להקל, וגם אם נרצה לנהוג בזה כוותיה יהיה נגד דעת הראב"ד וגם נגד דעה אחרונה:

Programme du mardi

Que faire si l'on ne sait sonner qu'une seule des séries ? Selon Rav Hay Gaon faudrait-il faire la Brakha du Choffar ? Comprendre dès lors le Psak du Biour Halakha. Y a t-il une contradiction avec le Mishna Broura du Siman ro ?

שולחן ערוך אורח חיים הלכות ראש השנה סימן תקצג סעיף א

ברכות של ראש השנה ויום הכפורים מעכבות זו את זו, שאם אינו יודע כולם לא יאמר מה שיודע מהם, אלא לא יאמר כלום.

סעיף ב

וכן תקיעות מעכבות זו את זו; והני מילי שאינו יודע אלא מקצת הסימן, שלא יעשה אותו מקצת שיודע, אבל תשר"ת, תש"ת, תר"ת אין מעכבין זה את זה, ואם ידע לעשות אחד מהם או שנים, עושה. הגה: אבל הברכות אין מעכבין התקיעות, וכן התקיעות אין מעכבין הברכות ואיזה מהם שיודע, יעשה (טור); וכן סדרן אינו מעכב (ר"ן סוף ר"ה), ואם התפלל קודם שתקע, יצא.

ביאור הלכה סימן תקצג סעיף ב

* ואם ידע לעשות אחד מהם וכו' - ופשוט דהברכה על התקיעה אין רשאי לברך עד שיוכל לתקוע כל הסדרים בעצמו או בצירוף עם אחרים:

שולחן ערוך אורח חיים הלכות קריאת שמע סימן סז סעיף א

ספק אם קרא ק"ש, חוזר וקורא ומברך לפניו ולאחריה. אבל אם יודע שקראה, אלא שמוספק אם ברך לפניו ולאחריה, אינו חוזר ומברך.

משנה ברורה סימן סז ס"ק א

(א) ק"ש - ובשאר מצות דאורייתא היכא שמחוייב לעשות אותה מספיקא פסק לעיל בסימן י"ז ס"ב לענין טומטום אף דחייב בציצית וביו"ד רס"ה ס"ג לענין מילה באנדרוגינוס וכן כל כי האי גווני דלא יברך על המצוה כי הברכות הם דרבנן וספיקא לקולא אך יש פוסקים שמחלקין בין היכא שהספק הוא אם מחוייב כלל בהמצוה כגון ההיא שכתבנו ובין היכא שמחוייב אלא שאינו יודע אם עשה המצוה דאז צריך לברך עליה ג"כ ולפ"ז לולב או שופר ביום א' היכא דמספקא ליה אם כבר עשה המצוה וכה"ג צריך לעשותה בברכה וכתב הפמ"ג דמכ"מ בשם הרשב"א וכן ממ"א בשם הריב"ש לקמן סימן תקפ"ה אות ג' מוכח דלא ס"ל לחילוק זה. אלא תמיד בלי ברכה וגם מהגר"א בסי' זה מוכח דלא ס"ל לחילוק זה. ואם הביאו לו שופר או לולב ביום א' בין השמשות לכו"ע נוטל ובל"י ברכה כי בזה הספק הוא אם חייב עתה כלל בהמצוה:

פרי מגדים אורח חיים משבצות זהב סימן סז ס"ק א

והנה יראה לומר שכל [מי] שמחוייב ואינו יודע אם עשה יש קצת חזקה לומר שעדיין לא עשה, וכמו שקם ממטתו בוודאי לא קרא, אין ספק מוציא מידי וודאי

Programme du mercredi

Selon vous quelle Tkia faut-il faire pour s'acquitter au minum selon la Torah ? Est-on Possek comme Rav Hay Gaon ou comme le Rambam ?

פסקי תשובות אורח חיים סימן תקצ אות א

א. התוקע במחלקות שבביה"ח ואין בכוחו לתקוע ל" קולות בכל מחלקה סעי' א', שו"ע: כמה תקיעות חייב אדם לשמוע בר"ה - תשע וכו' ותרועה זו האמורה בתורה נסתפק לנו וכו' וכדי לצאת ידי ספק צריך לתקוע תשר"ת ג"פ ותש"ת ג"פ ותר"ת ג"פ. ומי שאין באפשרותו לתקוע ל" קולות אלו, כגון התוקע במחלקות שבבתי חולים ואין בכוחותיו לתקוע בכל מחלקה ומחלקה ל" קולות, די שיתקע תשר"ת פעם אחת ותש"ת פעם אחת ותר"ת פעם אחת בכל מחלקה, כי מן התורה די בעשרה קולות אלו, ויש חולקים וסוברים שאינו יוצא ידי חובתו אפילו מדין תורה אלא אם כן יתקע כל הל' קולות כי ספק לנו מה כוונת התורה, וכפשטות לשון השו"ע כאן, ולכן יש לו לתקוע בכל מחלקה ל" קולות ואם יתעייף ולא יהיה לו כח לגמור לתקוע בכל המחלקות הרי הוא אנוס והחולים אנוסים ואנוס רחמנא פטריה.

שולחן ערוך אורח חיים סימן תקפו סעיף ה

המודר הנאה משופר, אדם אחר תוקע בו וזה יוצא י"ח; אבל אם אמר: קונם לתקיעתו עלי, אסור לתקוע בו אפי' תקיעה של מצוה.

מטה אפרים סימן תקפו סעיף ז

ז המודר הנאה משופר כגון שאמר קונם הנאת שופר עלי אדם אחר תוקע בו והוא יוצא שמצות לאו ליהנות ניתנו אבל הוא עצמו לא יתקע בו שיש הרבה שנהנים כשהם תוקעים בעצמם ויש כאן הנאה מלבד המצוה. ואם תקע יצא. ובשעת הדחק שאין שם אחר שיתקע לו יוכל לתקוע בעצמו לצאת י"ח ומ"מ אין לו לתקוע יותר מעשרה קולות תשר"ת תש"ת תר"ת לצאת ידי ספק חיוב התקיעות שהם מן התורה [...]

משנה ברורה על שולחן ערוך אורח חיים סימן תקפו סעיף ה

(כב) אדם אחר וכו' - ר"ל אף על גב דאין יכול להפקיע עצמו ממצות שופר בשביל נדר זה דמצוה לא מיקרי הנאה וכנ"ל מ"מ ישמע תקיעת שופר מאחר ולא יתקע בעצמו והטעם כתבו הפוסקים משום דיש הרבה ב"א שיש להם הנאה כשהם תוקעין והנאת הגוף ליכא לשרויי בשביל טעמא דמצות לאו ליהנות נתנו [לח] ומ"מ כתבו האחרונים דבשעת הדחק שאין לו אחר מותר לו בעצמו לתקוע רק שאין לו לתקוע כ"א עשרה קולות דהיינו תשר"ת תש"ת תר"ת שהם מעיקר הדין:

משנה ברורה סימן תר ס"ק ז

[...] קהל ששלחו לעיר אחרת להביא להם שופר ונתעכב השליח עד סוף יום ב' ור"ה היה ביום ה' וביום וא"ו וכשבא עם השופר כבר התפללו של שבת אבל היה עוד יום גדול אם אין שם בקי לתקוע שלא קיבל עליו שבת עדיין אז יתקע מי שקיבל שבת בלא ברכה ולא יתקע רק תשר"ת תש"ת תר"ת ולא יותר ודוקא אם עוד היום גדול אבל אם כבר הוא בין השמשות אין לתקוע כלל דביום השני אין חיובו לתקוע אלא מדרבנן והוי ספיקא דרבנן אבל ביום א' דחיובו מדאורייתא חייב לתקוע ובלי ברכה. ולענין אמירה לעכו"ם [יא] אף בבין השמשות דיום א' מותר:

כף החיים על שולחן ערוך אורח חיים סימן תקפו סעיף ה אות מ'

כנז' וכחז שס המט"ח ומ"מ אין לו לחקוע יותר מעשרה קולות השר"ח הש"ח חר"ח לללח ידי ספק חיוב סחקיטות
שסס מס"ח עכ"ל וסכ"ד מ"ב שס. ור"ל ג"פ השר"ח וג"פ
הש"ח וכו' שזס יולל ספק חיוב סחקיטות מס"ח כמ"ס
לקמן סו' תק"ץ סעי' ב' יעו"ס. וע"כ נרלס דסוחר נכון לעשות
סחרס אס אפשר לסחור סכר כדו לללח מחששות.

Programme du jeudi

קצה המטה על מטה אפרים הנ"ל

ונקט רק כלישני דגמי וברא"ס כ' שס
אף זדעת הסמו"ג דלינו ספיקא ממש רק
כעין ספק וסול כדצרי רה"ג עיי"ש ולף
דחצ"י אינו סובר כן זדעת הסמו"ג מ"מ
זרור דסובר סכי זדעת סטור ול"כ מוילל
אין רל"י מלסון ספיקא דנקט סמחזר
ולחר לסון זס נמשך גס סרז כלן ועיין
צקי' יד דוד סכי לסרש גס דעת סרמז"ס
כדעת רה"ג עי"ש וכן מוכח לעכ"ד זדצרי
רוב סרלשוני' ז"ל דס"ל כרה"ג וכמו
סזלרתי זעה"י צוק"ל זלרוכה, ולעכ"ד
סרזס תלוי זזס אמנס מ' יכול לסכניס
רלשו לסכריע זין ססריכ סרמיס וסגזותיס
רזותינו סרלשונוס ז"ל ולכחו מומירין
לחוש לדעת סחולקיס על רה"ג ככל
ספיקא דלוי מ"מ יסי' כ"מ זזס לכמה
זצריס כמו סיזולר אי"ס צסימניס סזל"ס.

כידוע וסרי סז"י וסז"ח כ' שגס סמו"ג
ס"ל דסול ספיקא ממש ומוכיח לה מדכי
דרי לזוס מוספק סי' יע"ש וכיון דסמחזר
כ' ג"כ סכי זש"ע זולל ס"ל דספיקא
סול, וכן נרלס ססזין צמו"ג א"ל סק"ג
עי"ש, חולס זלמח אינו רל"י וכמ"ש ג"כ
לחי מורי סגלון כ"י ד"ל דסמחזר נקט
לסון ספיקא ממש דלישנל דגמי סכי
סול וכמו שספרש רה"ג ז"ל לסון ספיקא
סל סגמי כ"כ י"ל זלישנל דש"ע דספיקא
ללו דוקל וסל דזניל ז"י רל"י מסמו"ג
אינו מדכי סמו"ג דר"ל מוספק סי' ללל
מדכי ולחיכ לוס סי"י תוקעין סרי"ח
סמל גכיח סול כו' לסון זס ממשע
דסול ממש ספיקא ולל כרה"ג ועיי'
זחוק' סרל"ס על סמו"ג סמחזר גי'
סמו"ג זגמי עי"ש לזל מוסמחזר זש"ע
מדכי לסון ספיק' אינו רל"י כלל דפוסק
כסרמז"ס ד"ל דלישני דגמי נקיט ורל"י
לזס דלל"כ מדוע לל כ' מכן סז"י דגס
סטור סובר דספיקא סול דסרי כ' לישני
דספיקא וגס כ' דלס סדין דסזריס סול
סרועס סכי זסורה אינו יולל זלדיך
יע"ש וגס לל סזיל כלל דצרי רה"ג ז"ל
ול"כ סר"ל לז"י לכחוז דכן סול דעת
רזינו סטור דספיקא סול אר"ו דמדכי
סטור לישני דספיקא אינו רל"י ד"ל
דנקט כפי פסטות לסון סגמי וסכי מוסמחזר
סלל ימלוק סטור על לזיו סרל"ש ז"ל
דסובר לסדי' כרה"ג עי"ש ונק"כ סס לוח
ל"כ אר"ו דסטור לל כחיה לזרז זס

Liste des 103 Souguiot étudiées sur Matmidim

Souguiot de Brah'ot			Souguiot sur les H'aguim
1. Birkot Hatorah 2. Choméa Kéoné 3. Arévout 4. Kavana dans le Chema 5. Position pour le Chema 6. Méah Brah'ot 7. Amen Yetoma 9. Les quantités pour les Brah'ot 10. Les Brah'ot de consommation 11. Brah'a Chééina Tsrih'a 12. Ikar Vétafel 13. Méein Chaloch	14. Brah'a sur un interdit 15. Anigrone 17. Birkat Haguefen 18. Natei Inchei 19. Birkat Haréah' 22. Les jus 23. Trima 24. Pat Kisnin (1) 25. Pat Kisnin (2) 26. Les Apéritifs 27-31 Zimoun 32. Tefilat Haderekh	33 -34. Birkat Hagomel 38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit 39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli 40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot 41. Hatov Véhamétiv sur le vin 42. Cheva Brah'ot (1) 43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot 46. Birkat Halevanah 47-49. H'azarat Hachats'	Hanouka 8. Emplacement de la Hanoukia 44. Ner Ich oubeto 45. Ner Ich oubeto (2) Pourim 16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim 85. Zakhor et Méh'iyat Amalek Pessсах 20. Biour H'amets 58. Bedika des miettes 86. 87. 88. Vente du Hamets
Souguiot générales			
37. Bal Tossif 50. Tokh Kédé Dibour 51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera 53. Mitsva bo yoter Mibichlouh'o	54. Mitsvot lav lihanot nitanou 55-56. Mitsvat Assei Chehazman grama 57. Zerizim makdimim lemitsvot	71. 72. Haossek Bamitsva Patour Minhamitsva 89. 90. Les actions de l'enfant	Sefirat Haomer 21. Un seul grand compte 89. 90. Un enfant qui devient adulte au milieu de la Sfira
Chabbat – Melekhet Mah'chevet		Chabbat – Les Derabanan	
59. 60. 61. Mit'assek 62. 63. 64. Davar Chééno Mitkaven 65. à 68. Psik Récheh	75 à 79. Grama 80. Chinouy 69. 70. Melakha chééina tsrikha légoufah	91 à 95. Réhitsa BéChabbat VéYom Tov	Ben Hametsarim 100. 3ème Beit Hamikdash Roch Hachana 35. Les trois Livres 101 - 103. Tkiot Choffar
Hachkafa- pensée juive	Even Haezer	Yorei Dé'ah	
81 à 84. Tsaar Baalei Haim	96 à 99. Yih'oud	73. 74. Maaser sur les gains	Soukot 36. Mitsaer